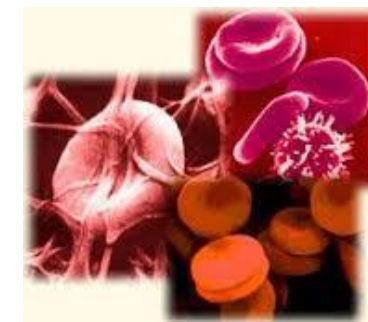

انعقاد داخل عروق منتشر (DIC)

عبارت است از یک اختلال جدی در مکانسیم‌های انعقاد خون، که منجر به خونریزی خارجی یا داخلی می‌شود. این اختلال، عارضه‌ای از بعضی مشکلات زمینه‌ساز دیگر به شمار می‌رود.

علائم شایع این بیماری چیست؟

خونریزی در یک یا چند نقطه بدن. خونریزی ممکن است شدید باشد.

علائم شایع خونریزی عبارتند از:

- استفراغ خونی یا مدفوع سیاه و قرمز
- خونریزی از مجرای تناسلی زنان (جدا از خونریزی عادت ماهانه)

- درد شدید شکم یا کمر
در نتیجه خونریزی داخلی در اعضای بدن

- قرمز یا تیره شدن ادرار

- تشنج (به ندرت)

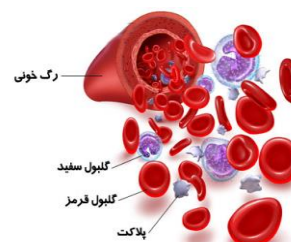
- اغما (به ندرت)

- بروز خون مردگی بدون دلیل

انعقاد داخل عروق منتشر به چه علت ایجاد می‌شود؟

خالی شدن خون از مواد مؤثر در انعقاد و تثبیت لخته، که موجب بروز خونریزی های گسترده می‌شود.

بروز این حالت علل مختلفی دارد:

- عفونت گسترده یا عمده
- سرطان گسترده
- بعضی از انواع جراحی

- اختلالات حاملگی، مثل جفت سر راهی، کنده شدن زودرس جفت، یا مسمومیت حاملگی (اکلامپسی)

- تخریب گسترده بافتی، مثلاً در سوختگی‌های وسیع
- گزیده شدن توسط مار سمی
- تزریق خون جور نشده با خون گیرنده

عوامل تشدید کننده ی بیماری کدامند؟

تغذیه نامناسب و کاهش مقاومت بدن در اثر بیماری وضعیت را تشدید می‌کند.

چگونه از بروز آن پیشگیری کنیم؟

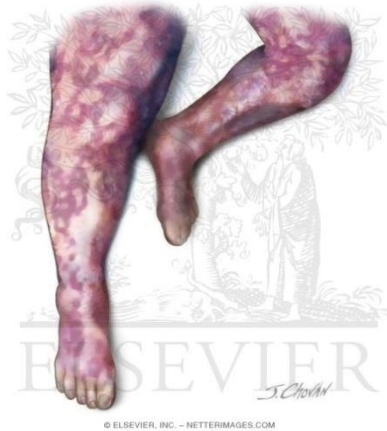
جهت درمان علت زمینه‌ساز فوراً به پزشک مراجعه کنید.

عواقب مورد انتظار

اگر علت زمینه‌ساز انعقاد داخل عروقی منتشر به سرعت درمان شود، احتمال می‌رود که فرد بهبود یابد.

انعقاد داخل عروق منتشر (DIC)

بیمارستان گلдіس شاهین شهر- واحد آموزش سلامت

تهیه و تنظیم: صدیقه کمانی- سوپروایزر آموزش سلامت

بهمن ۱۴۰۴- کد پمفلت: AW 3- 05

رژیم غذایی : رژیم خاصی توصیه نمی‌شود. هر نوع غذایی که بیمار بتواند برحسب وضعیتش تحمل کند.

فعالیت در زمان ابتلا به این بیماری: استراحت در رختخواب

در چه شرایطی باید به پزشک مراجعه نمود؟
اگر شما یا یکی از اعضای خانواده‌تان علائم انعقاد داخل عروق منتشر را دارید. این یک مورد اورژانس است.
اگر علائم پس از درمان بازگردند.

منبع: پایگاه اطلاع رسانی پرستاری

سایت بیمارستان: www.goldis.mui.ac.ir

چه خطرات و عوارضی دارد؟

- نارسایی کلیه
- شوک
- خونریزی در حفره ریه
- قانقاریا و از دست دادن اندام

چگونه درمان می‌شود؟

اصول کلی

اغلب بیمارانی که گرفتار این اختلال شده‌اند به طور ناامیدانه‌ای بدحال هستند و نیازمند مراقبت ویژه در بیمارستان هستند. کمکی که اعضای خانواده می‌توانند، بکنند این است که نگرشی مثبت و امیدوارانه داشته باشند.
به هنگام بهبودی، دلمه روی زخم‌ها را بر ندارید. این کار ممکن است باعث خونریزی مجدد شود.
گاهی برای رفع علت زمینه‌ساز، جراحی انجام می‌شود.

داروها

۱. تزریق خون یا فرآورده‌های خونی
۲. تزریق هپارین (یک داروی ضدانعقاد)
۳. آنتی‌بیوتیک برای عفونت